

1 Vestergaards Nilson (Hyldekærs Calvano / Sarpo Vejleby) Flankeret af avlere Hansa og Niels Vestergaard tv. og nye ejere Silja og Lene.

FREDERIKSBORG HESTEAVLSFORENINGEN

Nyhedsbrev 1. kvartal 2021

Indledning

Kære medlemmer!

Nu er foråret over os. Nyhedsbrevet for 1. kvartal 2021 udsendes derfor med de største smil og forhåbninger om en genåbning af Danmark. I skrivende stund sidder partierne på Christiansborg og forhandler om en langsigtet genåbningsplan. Den glæder vi os utrolig meget til at høre fremlagt.

Medlemsmøderne i november og Generalforsamlingen som normalvis afholdes i februar, måtte naturligt nok aflyses som følge af nedlukningen af Danmark, også bestyrelsen har måtte fortsætte med møder over skypeforbindelser ligesom mange af os andre studerende eller folk med ikke-kritiske stillinger.

Som noget nyt er vi nu fire unge piger til at skrive nyhedsbrevet: Rikke Gedsø, Laura Balslev Hesselholt (Jylland), Louise Tværsted (Fyn) og Laura Algot (Sjælland). Det sidste år har det kun været Laura Algot til at skrive, men for at få flere historier og beretninger fra hele landet, kom ideen om et lille team af unge mennesker med passion for frederiksborghesten, spredt ud i landet til verden.

Temaet for de 4 nyhedsbreve i år er planen at skulle dække 4 landsdele - Jylland, Fyn, Sjælland og Bornholm i vilkårlig rækkefølge. Dette nummer af nyhedsbrevet har fokus på Jylland og nogen af de avlere og ryttere der befinder sig dér. Vi møder både Tine og Hans Kjær der både avler og er indehavere af Kokspang sadelmageri, avler Niels Vestergaard og Emilie Nielsen i Stafetten for de unge.

Tilbage er der kun at sige rigtig god læselyst til alle jer medlemmer og med ønsket om en god påske.

Har du billeder, inspiration eller konstruktiv kritik til arbejdet med nyhedsbrevet eller er du velkommen til at skrive på mail fb@fhf.dk. Tak.

God læselyst!

Sponsoraftale med OK

Vi har været så heldige at få en sponsoraftale med OK fra den 1/4-2021.

Alle kan derfor fra nu af vælge at støtte Frederiksborg Hesteavlsforeningen når de tankes hos OK. Hvis man allerede har et OK kort kan man enten tilknytte Frederiksborg Hesteavlsforeningen i APP'en eller på Min OK på ok.dk-min login

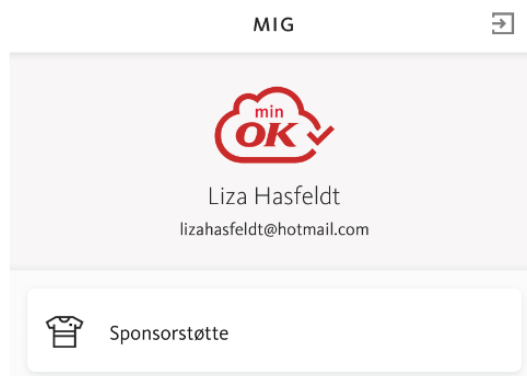
Når der første gang er tanket for 500 kr. modtager foreningen 200 kr. Herudover modtager vi 5 øre pr. liter hver gang der tankes. Hvis man har mobilaftale hos OK tillægges der yderligere 5 øre og hvis man også har elaftale endnu 5 øre, så foreningen kan modtage helt op til 15 øre pr. liter der tankes. Det kan blive til rigtig mange penge!!!

Der skal oprettes 10 nye kort hvert år med Foreningen som modtager og jeg har allerede oprettet det første kort til min mand samt tilknyttet mit eget kort til Foreningen. Jeg håber at I alle vil være med til at hjælpe med at få oprettet nye kort fra venner og familie samt udbrede budskabet om at man kan vælge at støtte Frederiksborg Hesteavlsforeningen i OK APP'en.

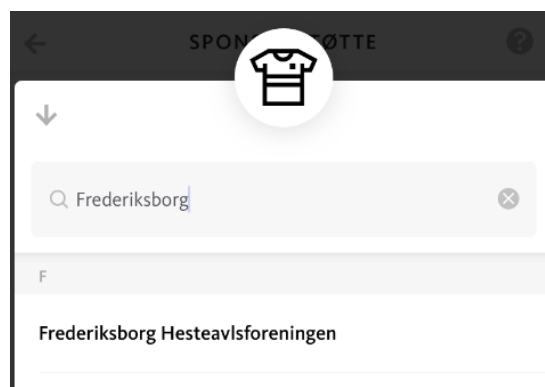
Mange hilsner - Liza Hasfeldt, formand

"Hent OK APP'en"

"Log ind eller opret ny bruger - Klik på Sponsorstøtte"

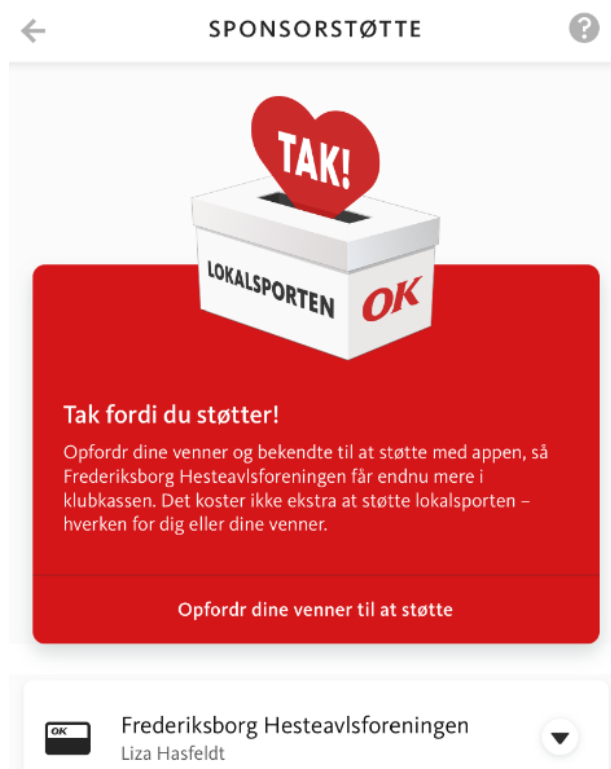

"Søg Frederiksborg Hesteavlsforeningen"

Så er vi i gang 😊

Det er naturligvis helt gratis at støtte. Det koster ikke noget hverken at oprette OK kort eller at vælge at støtte Frederiksborg Hesteavlsforeningen.

Hvis ikke du allerede har et kort, så bestil det på <https://www.ok.dk/privat/benzinkort>

"Det er både let og hurtigt at bestille et OK kort og vælge at støtte Frederiksborg Hesteavlsforeningen"

Bestil benzinkort

✓ Kortinformationer

Pinkode valgt

 [Ret oplysninger](#)

2 Ekstra services

Vil du støtte din lokale klub/forening?

Støt den klub/forening, du ønsker med 5 øre/l. Det koster dig ikke noget at støtte.

✓ ☒

Hvem vil du gerne støtte?

Frederiksborg Hesteavlsforeningen

Indtast navn eller postnummer på klubben

Kjærsgårds heste og Kokspang sadelmageri

"Vi familien Kjær/Kristensen består af Hans Kristian og jeg, Tine, og ses tit i følgeskab med min mor Jette, mine nevøer Mads og Lasse, samt pigerne som hjælper med hestene. Vi bor i Esbjerg på en gård, hvor vi har vores heste og Kokspang Sadelmageri. På gården bor Hans Kristian og jeg, og mine forældre bor i hovedhuset.

Jeg har redet siden jeg var barn, og har interessen fra min mor. Jeg startede med en pony som var fantastisk til at springe, og da jeg skulle på hest, blev vores første hest en meget temperamentsfuld Holstener/fuldblod som jeg fortsatte min springkarriere på. Pga. mit helbred måtte jeg desværre af med min hest efter 8 år. Der stod jeg i starten af 20'erne og for første gang uden hest. Kunne jeg ikke være spring rytter, ville jeg ikke ride, men skæbnen ville det anderledes. Efter 3 måneder uden hest, var jeg ikke til at holde ud at være sammen med. Så Hans og min mor planlagde at vi skulle kigge os om efter en ældre skovturshest. Vi kørte landet rundt og kiggede på flere emner. Men nej jeg skulle ikke have en bovlam krikke. Sidste stop på turen var hos en

hestehandler. Han havde haft en annonce i Den Blå Avis, hvor overskriften var **Filmstjerne Sælges** (Det viste sig at Trines datter havde været med i filmen Brygge- ren). Her stod den mest grimme, totalt magre og usoignerede hoppe med slemmt muk på alle 4 ben, helt op til knæene. Da jeg skulle prøve hesten, var de 2 mand til at holde den. Trensen den havde på var for lille og biddet passede til en pony, jeg havde heldigvis selv en sadel med. Der var ingen steder at ride, så jeg måtte ud på landevejen. Hesten var knap styrbar, reagerede ikke på mine signaler, gik bare rask ud af landevejen. Tog ingen notits af bilerne som susede forbi, og heller ikke hestene som løb på marken ved siden af. Og jeg var solgt, denne grimme røde hest føltes bare så rigtig at sidde på.

2Trine Bettysminde F: Rubin Ladager MF: Skjold Næsdal

Sådan startede vi med vores første Frederiksborg.

En 18-årig hoppe ved navn Trine Bettysminde efter Rubin Ladager. Trine blev leveret en dag i november efter midnat, og var total udkørt. En lang periode med at få hende på højkant og sul på kroppen gik i gang. Da vi kom til februar måned, var den begyndt at tage på, og dyrlægen kom for at vaccinere og tjekke op på hende. Og så sprang bomben, hun var i fol. Jeg var helt paf. Jeg havde kun haft vallakker før, og havde slet ikke plads til et føl, og aldrig tænkt tanken at skulle have et. Trine stod på nabogården sammen med 2 andre heste. Da jeg kom mig over chokket, sagde dyrlægen at hun ville føle om 1-2 måneder. Der gik 4 uger og Happy Surprise kom til verden. Desværre blev hun kun 1,5 år. 7 benlidelser på 3 ben. Som resultat af Trines mangel på mad inden vi fik hende, og at jeg begyndte at fodre hårdt på hende da hun kom til os, resulterede i vækstforstyrrelser hos føllet og vi måtte desværre aflive Happy.

Trine var kørevant, så jeg tog hele sommeren til Ribe, ned til Jakob Post og lærte at køre med vogn. Hans begyndte at

3Happy Surprise MF: Rubin Ladager F: Ukendt

køre mest med Trine, og da hun gik på pension, skulle næste hest selvfølgelig også være en Frederiksborg. Vi satte en annonce i den Blå Avis at vi søgte en Frederiksborg hoppe min 166 på stang, kørevant og min LB-dressur, og gerne ældre. Vi fik en henvendelse fra Andreas Højbjerg. Han sagde at han havde hesten som kunne **BLIVE** til det vi gerne ville have, men den var kun 3 år og kørt let i to spand. Vi tog til Silkeborg og en fantastisk rejse og venskab begyndte med Andreas

og Inga. Da vi ankom kiggede Andreas på mig og sagde: Bette pige jeg tror du skal vælge en af de andre heste på marken. Det viste sig at Diana både sparkede og bed, og ikke var så rar og håndterbar. Men nix Diana skulle med os hjem. Og som en god sælger, fik Andreas mig også overtalt til at købe et lille føl som kun var nogle måneder gammel. Det ville jo blive et flot to spand. Dermed flyttede Lene hjem til os på hendes 1-års fødselsdag.

Vi begyndte at køre tospand og jeg red dressur på Lene. Som årene er gået, har vi avlet lidt, og har pt. 4 Frederiksborgere i stalden. Vi bruger dem til dressur på LA niveau og vi rider stævner og Championater. Hans vil gerne have en kørehest igen, og vi påtænker at ifole en af hopperne i år.

Kokspang sadelmageri

Hans er indehaver af Kokspang Sadelmageri som tilpasser og sælger sadler, sætter lynlåse i ridestøvler, sælger/laver sele-tøj og reparerer fortelte og andet læder arbejde.

Hans var oprindelig fisker men måtte "sadle om" i 2002 pga. problemer med ryggen. Han kom til Michael Brodie i Århus og blev oplært som sadelmager. Her boede han i et halvt år hos Andreas og Inga Højbjerg i Silkeborg og senere flyttede han ind i baglokalet hos Brodie. Det var en lang periode hvor Hans kun var hjemme i weekenden. Ved siden af sadelmageriet har vi også rideudstyrsbutik, og har en afdeling med blå Frederiksborg ting.

Kunderne kan komme her med deres heste, og prøve sadler i vores ridehal eller Hans kører ud til dem.

Frederiksborg hestene er blevet en livsstil for os, og vi glæder os hvert år til at mødes med andre ligesindede til kåringer, championater og ikke at forglemme Landsskuet, som vi har været en del af i de sidste 20 år.

Vi er ligeledes nogle dressurryttere som mødes en gang om året på vores skønne Frederiksborg heste, og hygger en hel weekend sammen. Og vi glæder os til at vi kan afholde Erfa møder igen, og mødes med skønne mennesker med samme interesser som os."

Kjærsgårds Heste – Hans Kristian & Tine Kjær.

4 Hans måtte i 2002 skifte profession fra fisker til sadelmager og er i dag indehaver af Kokspang sadelmageri.

Niels Vestergaard

50 år med frederiksborghestene

I en midtjysk landsby, ligger et lille idyllisk hus inde midt i byen, men dog stadig omgivet af en masse smuk natur. Åen slynger sig for enden af grunden, og i haven har de en lille skov. Engen på den anden side af åen, tilhører også dem. Det er dog ikke sådan Hansa og Niels Vestergaard Sørensen har boet de sidste mange år. Her i Karstoft har de nemlig besluttet at de ville trække sig tilbage, men de har de sidste 26 år boet på en dejlig landejendom i Sdr. Bork, ca. 3 km fra Bork Havn, med deres frederiksborgheste.

De kommer begge fra Midtjylland, "langt inde på heden" som Niels selv siger det. Niels har hele sit liv interesseret sig for heste, og i hans barndomshjem, et lille husmandssted, havde de da også en lille flok heste – Quarter horses, eller Russere som Niels selv kalder dem, da de selv i familien importerede disse heste hjem fra Rusland. Da Niels var omkring 12 år gammel, flyttede han i skolen til et nyt lokale. Her hang et maleri af Kong Christian på sin frederiksborghest. Dette billede har været, og er stadig en stor inspiration for Niels; "det er præcis sådan en hest skal se ud", udtaler han blandt andet.

Niels brugte lang tid på at plage sin far om, at de kunne få en af disse smukke frederiksborgheste. Dette var faderen dog ikke begejstret for, han kunne ikke forstå Niels' fascination af lige præcis denne

Mange heste har igennem tiden været forbi Stutteri Vestergaard, og mange føl har startet deres liv her.

hest. Til hans held, fik naboen efter noget tid, dog 2 "freder", hvorigennem Niels af og til fik lidt kontakt med de prægtige heste. Ved naboen, brugte Niels lang tid på, at drømme om, og tænke over, at når han blev voksen, ville han arbejde med disse heste! Niels havde nogle forskellige heste igennem tiden, men da han blev 21-22 år, fik han tilbudt en frederiksborghoppe, Diana, som Niels dog ikke husker afstamningen på efter alle disse år, kun at hun var avlet på Bornholm. Diana blev altså starten på over 50 år med frederiksborgheste.

Diana havde en meget stor personlighed, og Niels blev ekstremt knyttet til hende. Han kunne få hende til hvad som helst, men hun viste dog tydeligt, hvem hun kunne lide og hvem hun ikke kunne lide.

På det tidspunkt, arrangerede Hansa og Niels en del guidede rideture for folk som kom med deres egne heste, hvor de red ud fra deres ejendom i Give. Hver tur varede ca. 45-60 min, og Diana var utrættelig, og red glædeligt med ud på hver og en, også selvom de indimellem havde 4 hold på en dag, og selvom hun svedte efter sådan 4 ture, var hun stadig næsten ikke til at holde på vej hjem. Diana var den første hest Niels mødte, som havde en stamtavle, og det var her interessen for dette begyndte at spire.

Efter nogle år, tog en bekendt ham med på Landsskuet i Aarhus (inden dette blev flyttet til Herning), hvor han så en masse forskellige heste og deres bedømmelser. Dette blev han ekstremt fascineret af, og det vækkede hans interesse for avlen på et helt nyt niveau. Efter at have set hestene, kigget lidt på deres afstamning og bedømmelser, samt snakket med avlerne på Landsskuet, fik han en større forståelse for, at en god hest ikke kommer ud af det blå, det kræver forarbejde og at man sætter hingst og hoppe ordentligt sammen. En anden ting han også indså her, var at avlere og brugere af hestene er dybt afhængige af hinanden, idet ryttere, kuske og andre brugere af hestene ikke havde gode heste, hvis ikke der var nogen som ville gøre sig umage med et ordentligt avlsarbejde, og avlerne havde ingen at sælge til, hvis ikke brugerne ville købe deres heste. Som avler har Niels altid sagt, at han er glad, så længe folk er glade for, og bruger de heste han har avlet.

Niels har altid været meget klar over, hvad han sigtede efter som avler, nemlig at bevare den originale frederiksborghest, hvor idealet ifølge Niels er på det maleri han så

På denne skønne landejendom lidt udenfor Sdr. Bork har Hansa og Niels boet sammen med deres frederiksborgheste de sidste 26 år.

som barn, samt rytterstatuen på Amalienborg slotsplads. Derudover har det været vigtigt for Niels at bevare det gode sind han oplever ved frederiksborghesten; en stor personlighed, tillidsfuld, lærenem og glad hest, som samtidig er godt gående. Udover idealet ved den enkelte hest, blev Niels også hurtig opmærksom på, at Frederiksborg Hesteavlsforeningen, er en forholdsvis lille forening, og dermed også få heste. Mange af medlemmerne, var og er stadig optaget af, at bevare hingstestammerne, men for Niels var det lige så vigtigt at bevare hoppestammerne, da det i sidste ende vil give det bedste grundlag for en god genbredde. Niels begyndte derfor at interessere sig for disse hoppestammer, og det lykkedes ham også i slutningen af sin karriere, at rede adskillige hoppestammer. En vigtig oplevelse Niels fortæller om, er at han en gang fik spørgsmålet "Er det mon fordi lige præcis disse hopper ikke er noget særligt, at hoppestammen uddør?" Hvortil Niels mener, at hvis hoppen sættes

sammen med en hingst som har nogle kvaliteter som kan opveje hoppens svagheder, vil afkommet formegentligt blive bedre end hoppen.

Hingstene

Da Niels begyndte at avle mange føl om året, gjorde han noget, som satte stor undring i gang flere steder, og som mange stillede direkte spørgsmålstejn ved til ham direkte. Han lejede en hingst af god kvalitet, som passede afstammingsmæssigt til de fleste af sine hopper, og brugte disse til mange forskellige hopper. Senere forklarede han, at dette var for at få en bred vifte af afkom efter den specifikke hingst, men samtidig også for hans egen lærings skyld, han ville gerne lære hvad man skulle kigge efter når man satte en hingst of hoppe samme, og hvad man fik ud af dette. En hingst som havde en stor betydning for Niels, var Vestergårds Nilson (Hyldekærs Calvano x Sarpo Vejleby), som var hans første færdigkårede hingst. Allerede da han kørte hoppen til bedækning ved Calvano, havde han rigtig store forventninger til, hvad der ville komme ud af dette, og ved fødslen mærkede han, at han havde haft ret – han havde han en éner! Ved forbesigtigelsen blev Niels anbefalet ikke at stille ham til hingstefremstillingen, hvilket var meget hårdt ved Niels. Han og Nilsons rytter blev, efter lange dage og ugers spekulationer, enige om at stille ham alligevel, de arbejdede benhårdt, og det lykkedes! Nilson blev avlsgodkendt og årets hingst i 2013. Som årene er gået, har Niels nydt at se hvilke gode kvaliteter Nilson giver videre til sine afkom, det har været alt besværet og tiden værd.

Rummeligheden giver gode oplevelser

For Niels er frederiksborgeren et rigtig godt redskab til at give mennesker en god oplevelse. Udover avlen, har stutteri Vestergård også altid haft et mål om, at der skulle være plads til alle mennesker, om man var nybegynder eller rutineret rytter,

Vestergårds Nilson var en af de mest betydningsfulde heste for Niels. Nilson var Niels' første færdigkårede avls-hingst, og betød bare noget helt specielt. Han bor nu i Norge, hvor han bruges til både ridning og avl. På billedet ses fra venstre Hansa, Niels, Silje og Lena, som er Nilsons nye ejere.

eller bare elskede at arbejde med hestene. Igennem tiden, er der nogle gange folk, som har sat spørgsmålstejn ved dette, og spurgt hvorfor han dog vil lade nybegyndere arbejde med hans heste? Svaret er for Niels meget enkelt; Hvis ingen giver dem lov, hvordan skal de så nogensinde blive dygtige? Han har nydt udviklingen han har set i denne proces mange gange igennem årene, både via de folk som er kommet på stutteriet i deres fritid, men også efterskoleeleverne fra Sdr. Bork Efterskole, Som Hansa og Niels i sin tid

startede op, og brugte hestene rigtig meget i kontekst med eleverne.

Det fællesskab der har været på stutieret igennem alle årene, har været en kæmpe fornøjelse, og det har betydet rigtig meget for mange. Der er igennem tiden, udover det dejlige arbejde med hestene, blevet drukket rigtig mange liter kaffe, og spist Hansas hjemmelavede æblekage, smørrebrød og andre lækkerier, og dette viser bare ånden, der har været på Vestergård – der er, og skal altid være, plads til en kop kaffe og en god snak.

Der har igennem tiden været mange store oplevelser, både for de folk som er kommet på stutieret, og for Hansa og Niels selv. Niels fremhæver dog selv to oplevelser, som nogle af det største;

Niels fandt en hest på Nordsjælland, som ejer ikke kunne håndtere, og som var forsøgt tilredet. Niels så nogle store avlsmaessige kvaliteter i denne hoppe, og valgte at tage hende med hjem, og det skulle blive til et vigtigt vendepunkt i hans avl, da lige præcis denne hoppe, forbedrede hans avlspotentiale en hel del. Hoppen, Melesia efter Palnatoke Vejvad og Kejser af Iglsø, blev fløjhoppe, ud af et kæmpestort

felt, det år han havde den til karing, og det er også denne hoppe, som nogle år senere, blev mor til Vestergårds Nilson. En anden rigtig stor oplevelse for Niels var, da han fik en invitation til at fremvise en af sine frederiksborgere ved kongehuset. Han drog derfor fra Vestjylland til København med en af hans hopper, hvor de fik lov at fremvise hende frem, i forbindelse med kongehusets fødselsdag.

Gennem tykt og tyndt

Hansa har igennem tiden selvfølgelig været en lige så stor del at stutieret som Niels, for selvom hun ikke har haft så meget direkte med hestene at gøre som Niels har, har hun i stor stil, været med til at definere stemningen på stutieret. Hansa har altid haft kærligheden til mennesker og dyr i fokus, og har altid haft et godt fællesskab med de folk som kom på stutieret, ud fra den tanke, at der skal være plads til os alle, vi skal hygge os sammen, og så skal vi respektere hinanden. Spørger man Hansa, hvorfor hun har deltaget i så stor stil, i noget som oprindeligt ikke var hendes egen interesse, svarer hun, at "så længe Niels trives, trives jeg", samtidig med at hun nævner, de store oplevelser hun også får lov at

Niels og Vestergårds Melesia (Palnatoke Vejvad / Kejser af Iglsø) i de kongelige stalde, i forbindelse med opvisningen for kongehuset

På værnengene er der altid fred og ro, og en idyl som de fleste blot kan drømme om. De har været vært for mange gode oplevelser, og var også med til at hjælpe især Niels videre i sin sorg.

tage del i; de små føl der kom hvert år, et glas champagne efter hver vellykkede foling, små og store fester, og en hel masse hygge.

For Hansa og især Niels, fik hestene en helt ny betydning, efter de sammen, gennemlevede deres livs tragedie. En nat brændte stuehuset på gården ned. Mange folk kom fra nær og fjern, og de fik hjælp i form af alverdens ting og sager som de havde mistet i branden, men intet kunne erstatte det vigtigste og største de havde mistet; deres to yngste børn. Efter en sådan tragedie, er det klart, at man som Niels beskriver det, "ikke tror man kan blive menneske igen, og mister glæden ved alting. Hestene blev dog en utrolig vigtig del af min tilbagevendelse til et liv, hvor jeg kunne begynde at mærke mig selv igen. Hestene på værn-engene, som er ude midt i naturen, blev til en god lægdom for psyken". Denne periode skabte et stærkere følelsesmæssigt forhold til hestene, end de havde haft tidligere, de lagde altid ører til og virkede næste forstående. Også her, har hestene haft en kæmpestor betydning for deres liv, både Hansa og hestene, har altid fulgt ham gennem tykt og tyndt.

Tak

Som afslutning, har Niels specifikt bedt mig give en kæmpe tak. Han formåede at opnå 50 gode år med frederiksborghestene, og er meget taknemmelig for, at få lov til at sætte sit præg på avlen. Samtidig har han også udtrykt en stor taknemmelighed for, at han under et meget drastisk sygdomsforløb sidste år, fik en masse gode tanker og hjælp i stalden, hvor han har kunnet overlade sine dyrebare heste, til

mennesker som han stolede på, samt de til de som igennem årene har købt heste af ham, og som sætter pris på deres dejlige heste i dag. Det vigtigste for Niels, har altid været, at dem som køber heste af ham, skulle være glade for dem.

En stor tak skal lyde, fra Hansa og Niels for tiden med de dejlige frederiksborgheste, de gode oplevelser og da rare mennesker de har mødt igennem tiden, og især den store hjælp de har fået, især det sidst år hvor Niels har været syg.

Stafetten for de unge

Stafetten er for unge FHF'ere der beretter om deres oplevelser og tilknytning til Frederiksborghesten. I denne udgave møder vi Emilie Uldahl som flere måske kender fra championaterne og kåringerne hvor hun både selv har deltaget, men også som travl og passioneret hjælper for teamet på St. Stenbjerggaard. Emilie er ansat ved Helgstrand dressage som groom med frederiksborghoppen Sille Lundsgaard ved sin side. Vi synes selv at Emilie er en fornøjelse at følge. Vi håber I vil synes det samme!

"Mit navn er Emilie Uldahl. Jeg er 16 år og bor i Holbæk sammen med min mor. Jeg er så heldig at have fået lov til at låne Sille Lundsgård (F: Hector Krogvænget, MF: Tasano Toftedal) af Stine Fogelberg. Derudover ejer jeg også Engkildegårds Purse (F: Milton Torp, MF: Zarif Langlækkegård), kaldet Taske eller Farmor.

Mit allerførste møde med frederiksborghesten, var da min mor begyndte at ride på Purse hos Stine for snart 6 år siden. Det

var måske ikke det allerbedste indtryk jeg fik, da Purse dengang og stadig er en dame med sine egne meninger og kunne til tider være en lille smule hys, dog er hun blevet en anelse mere mild med årene. Jeg red på rideskole, men begyndte dog hurtigt at ride lidt på Purse. Vi fandt hurtigt ud af at vi havde et helt specielt bånd, og da jeg blev konfirmeret, var jeg så heldig at få Purse i konfirmationsgave.

Det var lidt en udfordring at få Purse i form igen, og det krævede lidt blod, sved og tårer. Men vi kæmpede for det, og fik også startet en del dressurstævner. Desværre blev hun halt, og har nu fået en smule gigt, så hun går som hyggehest og nyder sin pensionisttilværelse. Da hun blev halt fik jeg lov til at dele Sille Lundsgård med min mor, og i starten skiftedes vi til at ride og starte stævner. Men efter den sidste folpause har jeg helt overtaget ridningen af hende. Vi har fået en masse hjælp og undervisning af Nadja Aaboe Sloth og Stine, og vi udvikler os hele tiden. Vi har startet nogle LC'er og LA'er. Og vi håber jo selvfølgelig rigtig meget på en masse stævner i 2021. Og vi håber

5 Engkildegaards Purse (Milton Torp / Zarif Langlykkegaard)

selvfølgelig også at kunne være med til championaterne.

I øjeblikket holder jeg sabbatår fra skolen. Det bruger jeg på at arbejde. Først var jeg 3 måneder hos Lisbeth Seierskilde som staldpige. Og nu har jeg været så heldig at få job hos Helgstrand Dressage, som groom. Det er noget af en omvæltning at komme fra vores lille Team St. Stenbjerggaard til så stort et sted som Helgstrand med 100 ansatte og ca 450 heste fordelt på 3 steder. Jeg er på Helgstrand Academy, hvor jeg er groom for en svensk rytter. Vi har pt 15 heste sammen, som hovedsageligt er ungheste. Vi har både hingste, hopper og vallakker. Jeg skal sørge for den daglige klargøring af hestene, og egentlig passe og pleje dem, som var de mine egne. Det er hårdt arbejde fra morgen til aften, men samtidig er det meget lærerigt og vi har et rigtig godt sammenhold alle grooms og ryttere imellem. Når arbejdsdagen så er slut, kan jeg gå i gang med passe og ride Sille, som jeg har fået lov til at tage med herop. At have en frede med heroppe er jo lidt sjovt, hun kan ikke helt måle sig de danske varmblod gangartsmæssigt, men til gengæld er hendes sind så godt. Der skal rigtig meget til at hyle en frede ud af det. Hvorimod "de andre" godt kan have en anelse mere temperament. Hun er

vant til rigtig mange ting, og vind og vejr. Det er noget af det bedste ved at have en frederiksborg. Man ved hvor man har dem henne.

At jeg har fået muligheden for at arbejde heroppe, er med til at jeg kan udvikle mig både personligt og ridemæssigt. Jeg bliver så inspireret af at se på alle de dygtige ryttere og heste, der er her. Jeg suger alt den viden til mig som jeg overhovedet kan, derudover får jeg undervisning 2 gange om ugen heroppe. Jeg er så taknemmelig for at have fået muligheden og lov til at låne Sille med herop. Det er et stort ansvar, som jeg gør mit bedste for at opfylde. Mine ambitioner er jo helt klart at blive bedre og udvikle både Sille og jeg, så vi på et tidspunkt kan komme til at ride M-klasser. Det ville være en stor drøm der går i opfyldelse.

Hvor længe jeg bliver her i det nordjyske, ved jeg ikke helt. Der er så mange ting at lære endnu. Men jeg glæder mig da rigtig meget til at komme hjem til resten af teamet og de andre freder i stalden hjemme hos Stine.

Tak for at have fået lov til at skrive dette lille indslag. Jeg håber i har fundet det lidt interessant at læse om mig og mine freder."

6 Sille Lundsgaard (Hector Krogvænget / Tasano Toftedal)

Vigtige datoer og informationer 2. kvartal 2021

Opfordring til at melde til dyrskue og andre store arrangementer

Nedlukningen af Danmark afholder lige nu rigtig mange store arrangementer som festivaler, koncerter, markeder og dyrskuer fra at have klarhed omkring afholdelsen af disse hen over foråret, men især over sommeren. Mange af disse arrangementer bliver dog nødt til at planlægge som om det kunne afholdes for at kunne få kompensation fra hjælpepakkerne.

For at hjælpe dyrskuernes økonomi og sikre deres overlevelse, kan det være en god idé at melde sine heste til bedømmelse og bestille campingplads, for så senere at kunne få tilbagebetalt pengene når dyrskuet har fået kompensationen. På denne måde kan vi sammen hjælpe til, at vi forhåbentlig kan vende stærkt tilbage enten i år eller næste år!